

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 351/2025
16.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због два кривична дела пореска утаја у помагању из члана 225. став 2. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Душана Мрдаковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К.бр.236/23 од 10.12.2024. године и Кв.бр.423/24 од 03.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Душана Мрдаковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К.бр.236/23 од 10.12.2024. године и Кв.бр.423/24 од 03.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К.бр.236/23 од 10.12.2024. године одбачен је као недозвољен захтев за доношење решења о трошковима за радње предузете пред ОЈТ у Ваљеву, а који захтев је поднет од стране адвоката Душана Мрдаковића дана 10.12.2024. године.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв.бр.423/24 од 03.01.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Душана Мрдаковића, која је изјављена против решења Основног суда у Ваљеву К.бр.236/23 од 10.12.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Душан Мрдаковић, због повреда одредаба члана 225. став 5. и чланова 261. – 265. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине побијано другостепено решење и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијано другостепено решење тако што ће усвојити захтев окривљених у износу од 483.000,00 динара, те им досудити и износ од 270.000,00 динара на име трошкова ангажовања браниоца за састављање ванредног правног лека, као и износ од 135.000,00 динара на име

состављања жалбе на побијано првостепено решење о трошковима кривичног поступка.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је Основни суд у Ваљеву својом одлуком да одбаци као недозвољен накнадни захтев браниоца окривљених за доношење решења о трошковима кривичног поступка, а везано за процесне радње предузете и настале пред ОЈТ у Ваљеву, повредио одредбе чланова 261. – 265. ЗКП, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду закона из члана 441. став 4. у вези чланова 261, 262, 263, 264. и 265. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљенима. Међутим, бранилац својим даљим наводима у поднетом захтеву, по налажењу Врховног суда, фактички само оспорава оцену и закључак Основног суда у Ваљеву да у конкретном случају нису испуњени услови да се усвоји накнадни захтев браниоца окривљених за доношење решења о трошковима кривичног поступка везано за радње које су предузете пред ОЈТ у Ваљеву, полемишући при томе са разлозима које је Основни суд у Ваљеву дао за своју одлуку у образложењима побијаних решења и износећи сопствену тврдњу и закључак да је суд требало да усвоји накнадни захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, будући да је исти поднет од стране овлашћеног лица и да је благовремен, јер ниједном одредбом ЗКП није ограничено у ком временском року и колико пута бранилац може захтевати различите трошкове кривичног поступка.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљених у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених решења Основног суда у Ваљеву, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, док суштински својим наводима оспорава закључак и оцену суда да у конкретном случају нису испуњени услови да се усвоји накнадни захтев браниоца

окривљених за накнаду трошкова кривичног поступка везано за процесне радње предузете пред ОЈТ у Ваљеву и полемише са разлозима које је Основни суд у Ваљеву дао за своју одлуку у образложењима побијаних решења, а што све не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 225. став 5. ЗКП, истицањем да је суд требало да усвоји захтев браниоца окривљених за накнаду трошкова кривичног поступка за процесне радње које су предузете пред ОЈТ у Ваљеву, из разлога јер је бранилац претходно захтев за накнаду ових трошкова поднео ОЈТ-у у Ваљеву, а од кога је дописом обавештен да је наведени захтев прослеђен суду на даље одлучивање, тако да је суд исти сходно одредби члана 225. став 5. ЗКП у конкретном случају морао сматрати благовременим и дозвољеним. Осим тога, бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче и да је изрека побијаних решења неразумљива и нејасна, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Такође, бранилац окривљених у поднетом захтеву наводи и да је изрека побијаних решења контрадикторна сама себи, те да у образложењима побијаних решења нису наведени разлози о одлучним чињеницама, тачније разлози због чега је предметни захтев за накнаду трошкова кривичног поступка недозвољен, а и они разлози који су наведени су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљених као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде одредаба члана 225. став 5, члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Душана Мрдаковића, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић